

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-10016
Otsuse kuupäev 25.09.2024
Komisjoni koosseis Margus Kingisepp

Tarbija
Kaupleja Baltest Mööbel OÜ (11101460)

Tarbija nõue 20% hinna alandus lepingu kogumaksumusest 31590.00 eurot ehk summas 6318.00 eurot.

Resolutsioon:

1. jätta tarbija nõue rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija on pöördunud Tarbijavaidluste komisjoni (komisjon) poole avaldusega.

Komisjon alustas asjas menetlust 23.07.2024.

Tarbija tellis kauplejalt 02.02.2024 sõlmitud lepinguga köögimööbli ja selle paigalduse. Müügilepingu p.3.4. kohaselt oli valmimise ajaks märgitud 13. nädal 2024 + 14. tööpäeva kivist tööpinna ja taustaseina mõõdistamiseks ja paigaldamiseks.

Tarbija avalduse kohaselt kaupleja hilines teenusega (köögi tarne ja paigaldus) 11 nädalat, põhjustades tarbijale ja ta perele varalist ja emotsionaalset kahju.

Leping sõlmiti KN5 (kalendrinädal), lepingujärgne mööbli tarne ja paigalduse tähtaeg oli KN15. Tegelikult oli paigaldatud mööbel kasutatav alles 26. kalendrinädalal.

Tarbija pöördus 21.06.2024 kaupleja poole pretensiooniga, soovides viivituse eest hüvitist. Viivituse vältel ei saanud pere kööki kasutada, mille tõttu pidi igal toidukorral ebamugavamaid ja kallimaid alternatiive kasutama; nõudepesu toimus vannitoas.

Tarbija nõue on 20% hinna alandus lepingu kogumaksumusest 31590.00 eurot ehk summas 6318.00 eurot.

Kaupleja tarbija nõudega ei nõustud. 02.07.2024 saadetud vastuses tarbijale märgib kaupleja, et vastavalt 02. veebruaril sõlmitud lepingule pidi köögimööbel olema esialgselt valmis ja paigaldatud koos kivist osadega hiljemalt 18. aprilliks 2024. Pärast lepingu sõlmimist soovis tarbija muuta korduvalt 02. veebruaril allkirjastatud mööbli tehnilisi jooniseid. Tehnilised joonised on lepingu lahutamatuks osaks ning allkirjastame need koos lepinguga alati sellepärast, et need on

lõplikud. Viimast muudatust soovis tarbija 26. märtsil.

Tehniliste jooniste muutmine tähendab kahtlemata lisakulutusi tehnilisele meeskonnale ja tootmisele. Nii ajaliselt kui rahaliselt. Reeglina lähtestame siis ka tarneaja, kuna lepingus märgitud mööbli valmimise tähtaeg on mõeldud selgelt mööbli valmistamiseks. See tähendab, et mööbli valmimise uus tähtaeg on 8 nädalat alates 26. märtsist ehk hiljemalt 26. mai. Sellele lisandub ka 14 tööpäevane tähtaeg kivist osade valmistamiseks ja paigaldamiseks. Seega, arvestades muudatusi, on mööbli paigaldamise lõplik tähtaeg koos kivitöödega 13. juuni 2024.

Kaupleja toob välja, et lepingu punkti 2.5. järgi on tarbijal õigus nõuda hilinemise eest viivist 10,5% aastas alates 14.06.2024

03.07.2024 saadetud vastuses kaupleja kirjale märgib tarbija, et lepingu punkti 3.4. osas olgu lepingujärgseks valmimiseajaks KN15.

Tarbija väitel tema palutud muudatused viidi sisse ühe päevaga. Temale jõudsid tehnilised joonised kinnitamiseks e-maili teel 28.02, mitte lepingu allkirjastamisega. 29.02, ehk üks päev hiljem olid kõik muudatused sisse viidud ja projekt läks töösse. Viimane "muudatus" oli esitatud küsimusena, mitte muudatuse nõudena, sest tarbijale oleks sobinud mõlemad variandid.

Kaupleja tugineb 12.07.2024 kirjas tarbijale sellele, et Müügilepingu üldtingimuste punkt 2.5. sätestab viivitusest tuleneva nõudeõiguse ka Ostjale, mitte ainult Müüjale. Punkti 2.5. teise lause kohaselt: „Müüja poolt tarne hilinemise korral maksab Müüja ostjale viivist hilinemise eest samuti 10,5% (kümme koma viis protsenti) aastas kuni tarnepäevani.“

Kaupleja pakkus kompromissiks 500 eurot ehk ainult 1.6% teenuse kogumaksumusest, millega tarbija ei nõustu.

Tarbija soovib saada kauplejalt jätkuvalt hinna alandust 20 % lepingu summast ehk 6318.00 eurot.

23.07.2024 edastas komisjoni sekretariaadi üleandeid täitev Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet tarbija avalduse materjalid kauplejale vastamiseks. Kaupleja vastas tarbija avaldusele 07.08.2024 saadetud kirjaga. Kaupleja märgib, et on juba tasunud tarbijale viivituses oldud aja eest kokkuleppeliselt 500 eurot hüvitist. Tarbija võttis kompromissi vastu 12. juulil 2024.

Peale kaupleja vastuse saamist saatis tarbija komisjonile oma täiendavad kommentaarid. Tarbija ei nõustu kaupleja seisukohaga.

Tarbija avaldab, et kaupleja poolne kompromiss on vastuvõetamatu.. Tarbija nõudeks jääb esialgses avalduses esitatu.

Enne komisjoni istungit pooled lahenduseni ei jõudnud.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas oma vastuses tarbija avaldusele, et müügilepingu punkti 3.4. järgi oli esialgne valmimise aeg 13. nädal 2024 ehk hiljemalt 31. märts 2024. Sama punkti järgi on lisaks valmimise ajale nähtud ette ka 14 tööpäevane tähtaeg kivist tööpinna ja taustaseina mõõdistamiseks ning paigaldamiseks. Seega koos kivist osadega pidi köögimööbel olema valmis ja paigaldatud hiljemalt 18. aprilliks 2024.

Müügilepingu osaks olid ka täpsed mööbliprojekti joonised (koos müügilepinguga digikonteineris).

28.02.2024 palus tarbija muuta jooniseid

21.03.2024 ja 26.03.2024 avaldas tarbija veel kord soovi jooniseid muuta. Muudatused kinnitati 02.04.2024 ning kaupleja teatas tarbijale, et mööbli lõplik valmimine on edasi lükkunud. Mööbel valmis tehases 16.04.2024. Tarbija tegi viimase makse 17.04.2024.

Köögimööbel paigaldati tarbijale 25.04.2024 ilma kivist tööpindade ja taustaseinata. Kivist tööpinnad ja taustasein paigaldati 14.06.2024

12.07.2024 pakkus kaupleja viivituses oldud aja eest kompromissina 500 eurot hüvitist. Tarbija nõustus kompromissiga samal päeval. Kaupleja tegi tarbija soovitud pangakontole seejärel kohe 500-eurose tagasimakse.

Tarbija nõue on alusetu, kuna kaupleja on juba tasunud tarbijale viivituses oldud aja eest kokkuleppeliselt 500 eurot hüvitist. Tarbija võttis kompromissi vastu 12. juulil 2024. Tarbija on esitanud tõendid valikuliselt ning kallutatult, kuna tõendite hulgast on jäetud välja kompromissi vastuvõtmist kinnitav e-kiri.

Müügilepingu üldtingimuste punkti 2.5. järgi on tarbijal õigus küsida kauplejalt tarnega hilinemise korral viivist 10,5% aastas kuni tarnepäevani. Kaupleja leiab, et lõplik tarneaeg pikenes, kuna tarbija soovis pärast lepingu allkirjastamist veel korduvalt jooniseid muuta. Tarbija palutud muudatused olid juba mööbli tootmise lõpufaasis. Olgugi, et kaupleja tehtud arvutuste järgi oleks müügilepingu järgne viivis tarnega hilinemise eest oluliselt vähem, kui 500 eurot, siis pakkus kaupleja kompromissina välja ikkagi suurema summa. Tarbija nõustus sellega ning kinnitas kompromissi kirjalikult 12. juulil 2024.

Vastuse kokkuvõttes leiab kaupleja, et tarbija 20% tagasimakse nõudel puudub lepinguline õiguslik alus, kuna lepingus ei ole tingimust, millel selline nõue saaks tugineda. Nõue on õiguslikult põhjendamata ning tõendamata.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid ja tõendeid kogumis, leidis, et tarbija nõue tuleb jätta rahuldamata.

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Esmalt tuvastas komisjon, millise lepingu tunnustele pooltevaheline suhe kvalifitseerub.

Komisjon tuvastas esitatud materjalide alusel, et vaidluse osapooled olid sõlminud 02.02.2024 müügilepingu võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 tähenduses.

Leping vastab tarbijalemüügilepingu tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses.

Asja materjalidest nähtuvalt vaidlevad pooled selle üle, kas tarbijal on õigus

nõuda kauplejalt viivist tarnekohustuse täitmisega viivitamise eest.

Komisjon kvalifitseeris tarbija nõude selle sisust lähtudes viivise nõudena.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 76 lg 1 kohaselt tuleb kohustus täita vastavalt lepingule või seadusele.

VÕS § 100 järgi on kohustuse rikkumine võlasuhtest tuleneva kohustuse täitmata jätmine või mittekohane täitmine, sealhulgas täitmisega viivitamine.

Poolte vahel puudub vaidlus selle osas, et kaupleja viivitas mööbli tarnega.

Komisjon leidis, et mööbli tarne viivitamisega rikkus kaupleja poolte vahel sõlmitud lepingut.

Kui võlgnik on kohustust rikkunud, võib võlausaldaja kasutada seaduses ettenähtud õiguskaitsevahendeid, s.h. nõuda viivist kohustuse täitmisega viivitatud aja eest..

VÕS § 103 lg 1 kohaselt võlgnik vastutab kohustuse rikkumise eest, välja arvatud, kui rikkumine on vabandatav. Eeldatakse, et kohustuse rikkumine ei ole vabandatav.

Komisjonile esitatud materjalidest ei nähtu, et kohustuse rikkumine oleks vabandatav.

VÕS § 113 lg 1 kohaselt rahalise kohustuse täitmisega viivitamise korral võib võlausaldaja nõuda võlgnikult viivitusintressi (viivis), arvates kohustuse sissenõutavaks muutumisest kuni kohase täitmiseni. Viivise määraks loetakse võlaõigusseaduse §-s 94 sätestatud intressimäär, millele lisandub kaheksa protsenti aastas. Kui lepinguga on ette nähtud kõrgem intressimäär kui seadusjärgne viivisemäär, loetakse viivise määraks lepinguga ettenähtud intressimäär.

Komisjonile esitatud materjalidest nähtub, et pooled olid intressimäära suuruse kokku leppinud lepingus. Müügilepingu üldtingimuste punkti 2.5. järgi on tarbijal õigus küsida kauplejalt tarnega hilinemise korral viivist 10,5% aastas kuni tarnepäevani.

Kaupleja on oma vastuses tarbija avaldusele viidanud sellele, et 12.07.2024 pakkus ta viivituses oldud aja eest kompromissina 500 eurot hüvitiseks. Tarbija nõustus kompromissiga samal päeval. Kaupleja tegi tarbija soovitud pangakontole seejärel kohe 500-eurose tagasimakse.

Komisjon, kontrollides kaupleja poolt väidetud asjaolude tõepärasust, tuvastas, et kaupleja oli teinud tarbijale oma 12.07.2024 vastuses ettepaneku maksta viivituses oldud aja eest

kompromissina 500 euro ulatuses hüvitist.

VÕS § 578 lg 1 järgi kompromissileping on leping õiguslikult vaieldava või ebaselge õigussuhte muutmise kohta vaieldamatuks poolte vastastikuste järeleandmiste teel. Ebaselguseks loetakse muu hulgas ka ebakindlust nõude sissenõutavuse suhtes.

Tarbija on 12.07.2024 saatnud kauplejale e-kirja, milles ütleb. „Võtan Teie 500“.

Sellises sõnastuses nõusolekuga võttis tarbija vastu kaupleja poolt pakutud kompromissi. Tarbija ei ole vaidlustanud kompromissis kokku lepitud 500 euro saamist kauplejalt.

VÕS § 578 lg 1 kohaselt eeldatakse, et kompromissilepingu tagajärjel loobuvad lepingupooled oma nõuetest ning omandavad kompromissilepingu alusel uued õigused.

Sõlmitud kompromissilepingu alusel loobus tarbija oma nõudest kaupleja vastu seoses mööbli tarne viivitusega.

Tarbija ei esitanud komisjonile tõendeid, millest nähtuks temal müügilepingust tuleneva aluse esinemine nõuda kauplejalt 20% hinna alandust lepingu kogumaksumusest.

Nõude õigusliku aluse puudumise tõttu tuleb tarbija nõue jätta rahuldamata.

Otsuse tegemisel lähtus tarbijavaidluste komisjon tarbijakaitseseaduse §-dest 40 lg 1-3; 57; 58.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Margus Kingisepp

/allkirjastatud digitaalselt/